

ARABISCHE SHOW

De Efteling

"ARABISCHE SHOW"

Dit jaar heeft de Efteling 2 157 000 bezoekers gehad en men hoopt volgend jaar de 2, 3 miljoen te halen.

De Efteling is het grootste recreatiepark van West-Europa qua aantal bezoekers (niet wat betreft het aantal attracties en/of oppervlakte).

Met Pasen 1986 opent de Efteling haar poorten weer met een project FATA MORGANA ofwel De Verboden Stad.

Het ontwerp, waar men in 1980 al mee is begonnen, komt uit de oorspronkelijke ideeën van het bureau "Ontwerp en Ontwikkeling" van de Efteling zelf. De gehele voordracht wordt uitgevoerd in eigen productie van de Efteling. Alleen de ruwbouw is aan aannemers uitbesteed.

Omdat de koppeling aan een bekend sprookje uit de 1001-Nacht niet gegeven is, stellen samenstellers zich voor als voorlopige wéktitel "De Verboden Stad" te hanteren, hetgeen inhoud moet krijgen door de afloop van het verhaal, het indringen in een stad waar je aanwezigheid niet bijzonder op prijs gesteld wordt.

Vanaf een draaiend platform in de opstaphal wordt men in de gelegenheid gesteld in een boot te stappen.

Terwijl men in de boot stapt hoort men op de achtergrond aangename Arabische muziek. Al varende ziet men verschillende voorstellingen

b.v. -een Arabische sloppenwijk

-een jungle

-een oosterse markt

-een aantal ambachtslieden bezig met de arbeid

-een kwakzalver die verwoede pogingen doet een tand uit de mond van een patiënt te rukken

-een tapijtverkoper etc.

maar wat u nog nooit gedacht had nog eens met eigen ogen te aanschouwen is een harem.....en nog wel het boudoir van de dames.

Inleiding

De werktitel 1001-Nacht in relatie tot een sprookje uit deze verhalenbundel gaat volledig mank. Het projekt is niet gebaseerd op een verhaal uit deze bundel, kenmerkt zich desondanks door een zekere verwantschap in de verwerking van elementen die in de verhalenreeks hun oorsprong vinden.

De relatieve onbekendheid van een doorsnee park-publiek zoals de Efteling dit kent met de inhoudelijkheid van de sprookjes van 1001-Nacht hebben de samenstellers van deze dark-ride ertoe gebracht een geheel eigen avontuurlijke dark-ride te ontwikkelen, waarbij de opeenvolging van herkenbare en vertaalbare beelden, belevenissen en emoties tot een begrijpelijke verhalenafloop leidt.

De aard en de volgorde van de zich aaneenvoegende scènes zijn zodanig gekozen dat met ruimte voor de eigen interpretatie van de beschouwer een lijn in het verhaal herkenbaar is zonder dat een verklarende verbale ondersteuning noodzakelijk is.

Het verhaal is doorspekt met sprookjesachtige ingrediënten, speels verweven met clichématige beelden die kenmerkend heten te zijn voor de oosterse sfeer en krijgt een bijzonder accent door de nadruk te leggen op het avontuurlijke, waarbij het oproepen van spanning door het toevoegen van ogenschijnlijk gevaar wezenlijk is.

Samenstellers zijn ervan overtuigd dat de dark-ride in alle doelgroepen een gelijke waardering zal oogsten en zeer sterk gezichtsbepalend voor de Efteling zal zijn.

3 { Omdat de koppeling aan een bekend sprookje uit de 1001-Nacht niet gegeven is, stellen samenstellers zich voor als voorlopige werktitel "de verboden stad" te hanteren, hetgeen inhoud moet krijgen door de afloop van het verhaal, het indringen in een stad waar je aanwezigheid niet bijzonder op prijs gesteld wordt.

onbetrouwbaar uitzierende brug te krijgen, door zich ruggelings tegen de hoog opgeladen ezels af te zetten. De ezels bieden echter stram tegenspel en maakt hierbij samen met de potten en pannen zoveel lawaai, dat uit een bovenraam een man luidkeels zijn ongenoegen uit. De koopman dient hem daarop van repliek.

Sektie 3

De boot wijzigt haar koers naar rechts en men wordt geconfronteerd met een zeer levendig tafereel. In het licht van vele lampen en de maan ontwaart men een markt, waar kooplui en ambachtslieden, onder het roepen van vele aanbevelingen hun waren aanprijzen of hun tijd benutten de voorraad op peil te brengen.

Zoals de mandenmaker die even van zijn werk opkijkt, om de vreemde indringers te taxeren. Hij heeft niet in de gaten dat een kleine jongen een van de grote manden als slaapplek heeft uitgekozen, zich niet bekommerend om de drukte die zich rond hem heen afspeelt.

Op de linkeroever is men bezig manden omhoog te takelen, en men hoort een van de manden weer omlaag ploffen, hetgeen een opgewonden commentaar oplevert van de man die in de galerij de wanden in de takel hangt.

Een fruitverkoper roept om het hardst met een vrouw, die in een heftige discussie is gewikkeld met een verkoper die achter een uitstalling van veelkleurige stoffen staat.

De aandacht wordt getrokken door een man, die onhandig een lange balk op zijn schouder balanceert. Het is duidelijk dat de balk het nu slaphangende luifel moet ondersteunen. Een persoon probeert vanachter het zeildoek op de tast orde te scheppen. De balk echter hangt zover over het water te zwieren, dat de bootvaarders alle kans lopen uit de boot gemept te worden. Een waarschuwingskreet van een koopman doet de man in een andere richting draaien, de balk met zich meedraaiend, zodat nog juist op tijd de vaarroute wordt vrijgemaakt.

Uit een zijstraat, waarin juist een man oversteekt, hoort men de muziek vandaan komen die de hele ruimte vult. Op de voorgrond van een theehuis, van waaruit een geroezemoes hoorbaar is en schaduwen zich bewegen, van mensen die zich daar ophouden, ontmoet men een kwakzalver, die midden op straat zijn praktijk uitoefent. Een hoogst eigenaardig vervaardigde handkar bergt alles in zich wat de man nodig heeft voor zijn werk. Allerlei potjes met dubieuze inhoud voor de zieken, en kammen, scharen, messen en een spiegel om het haar van zijn klanten te kunnen snijden. Nu echter oefent de heelmeester de taak van tandarts uit. De handkar wordt voor het grootste gedeelte in beslag genomen door een grote stoel waarin een angstige man heeft plaatsgenomen. De kwakzalver inspecteert de mond van zijn patiënt, een forse tang in de aanslag houdend. Een opgerolde doek in een van de mondhoeken houdt de mond open. Wanneer de boosdoener gevonden is, wordt deze er zo bruusk uitgerukt, dat de patiënt uit de stoel gevlogen zou zijn, wanneer zijn armen niet stevig aan de stoel waren vastgebonden met leren riemen.

Een aantal potentiële slachtoffers slaat deze aktie verschrikt gade.

In een hoek zit een koperslager, omringd door zijn produkten, zoals schalen, koperen olielampen en kannen en potten, die kritisch worden bekeken door enkele klanten.

Dwars over de vaarroute is een woning gebouwd, waarin een grote boogpoort de vaarweg vrijlaat.

Een vrouw op de bovenverdieping leegt een schaal afvalwater, in een daarvoor bestemde afvoer. De afvoerpijp is op de hoogte van de koers van de boot zodanig beschadigd, dat het water daar met gutsen naar omlaag komt, met alle risico's van dien. Wanneer men de boogpoort gepasseerd is ziet men een fakir aan het werk, omringd door een aantal toeschouwers.

Op een spijkerbed gezeten heeft hij op een kleed een bolvormige mand staan, waaruit langzaam wiegend een cobra zich opricht, op het ritme van bezwerende tonen, voortgebracht door de fakir op een typisch gevormde fluit.

Temidden van een aantal vreemd gevormde kruiken en flessen zit een man. Heimelijk onder zijn zware wenkbrauwen uitkijkend biedt hij zijn waar aan. Wanneer de boot wat dichterbij komt ziet men in de flessen, die verzegeld zijn met eigenaardig gevormde stoppen, vreemde lichten rusteloos bewegen in bizarre stromingen, sommige vergezeld van gedempte geluiden. Het blijkt een handelaar in flessegeesten te zijn. In een enkele fles zit zo'n krachtige geest, dat deze ommanteld is met een stalen kooi, voorzien van een hangslot. Via een fraai met mozaïek versierde bron, waar een paar kinderen de kruiken met water vullen, valt het oog op een tapijtverkoper, die op de boot komt toestappen. Aan de wanden heeft hij zijn kleurige waar opgehangen en op de grond liggen er een aantal opeengestapeld. Naast hem ligt een stapel welke uit zich zelf beweegt. "Vliegende tapijten" brabbelt de man in allerlei talen naar de stapel wijzend. De tapijten rukken en trekken aan de leren riemen die ze, door middel van in de grond geslagen houten pennen, aan de grond verankerd houden.

De boot vaart ondertussen aan op een hoog gebouw, dat dwars over het water staat. Alle ramen en deuren van dit gebouw zijn dichtgemetseld. Vanuit een lage donkere duiker drijven nevelflarden langzaam op de boot toe. Een man roept en maakt wanhopig afwerende gebaren, maar de boot vervolgt onverstoord zijn weg. Boven de hoofden hoort men weer het klapwieken van de grote vogel, die overvliegt, zonder hem echter te kunnen waarnemen.

Sektie 4

De boot is nu terecht gekomen in een laag gewelfde stenen tunnel. Vanuit een zijgang, waarin van boven een stenen trap naar de tunnel toeloopt, komt een groenig schijnsel, dat de ruimte sinister belicht. Water sijpelt langs de wanden en drupt van het plafond. Terwijl het licht even onderbroken wordt door een schaduw, klinkt een hol lacherig gekrijs op van een vogel, dat echoënd door de tunnel rolt. Wanneer de nevelslierten minder worden, ziet men achteraan in de tunnel in het vage licht de boot van een voorganger om de hoek verdwijnen. Als bij toverslag komen uit het niets een paar krokodilachtige monsters blazend en briesend op de boot toezwemmen. Een krachtige slag met zijn staart in het water gevend, schiet het voorste monster met opengesperde muil, waarin een rij vervaarlijke tanden blikkeren, vooruit. Op dat moment maakt de boot een scherpe draai naar rechts, daarbij de versplinterende beet van het beest ontwijkend.

Sektie 5

Door deze manoeuvre van de boot, is men een poort doorgevaren, welke toegang geeft tot een binnenplaats van een kazerne. Men is omgeven door hoge kille gevels, met daarboven een donkere sterrenhemel. In de gevels bevinden zich ramen. Sommigen zijn verlicht en allerlei geluiden van lachende en pratende soldaten, voetstappen en het kletteren van wapens dringen tot de bezoekers door. De binnenplaats is verlicht met een aantal flambouwen. Voor de boot bevindt zich een diepe boogpoort, geflankeerd door een tweetal bizar uitgedoste schildwachten, die minstens twee meter groot zijn. In hun hand houden zij een fraai bewerkte hellebaard. Bij de nadering van de boot trachten zij deze tot stoppen te dwingen door kruislings de hellebaarden voor de poort te houden. Wanneer hieraan geen gevolg gegeven wordt verloopt alles bliksemsnel. De soldaat op de rechteroever schreeuwt enkele bevelen terwijl de wachter op de linkerkant snel zijn bovenlichaam naar de boot toedraait, om met zijn hellebaard toe te stoten. Deze actie is echter zo bruusk, dat zijn hoofddekseel hem voor de ogen schiet, daarmee ieder oriëntatievermogen verliezend. Met een donderend geraas van knarsend ijzer en ratelende kettingen, komt een zwaar ijzeren valhek, voorzien van vervaarlijke punten, naar beneden, maar de boot glipt daar juist onderdoor.

Sektie 6

Als vanzelf openen zich de deuren die zich aan het andere eind van de poort bevinden, zodat de boot het bolwerk binnenvaart. Links en rechts bevinden zich sombere kazerne-gebouwen. Uit een rij hoog geplaatste ramen aan de linkerzijde valt een zwak roodachtig licht.

Rechts wordt de somberheid doorbroken door feestelijke muziek waarop gedanst wordt door een nomadenmeisje. Een aantal soldaten geven luidruchtig uiting aan hun goede stemming.

Wanneer de boot op de hoogte van de danseres is aangekomen, ontdekt zij de indringers en slaakt verschrikt een kreet. Een soldaat die al die tijd wat suffig op een verhoging tegen een rotswand voor de boot heeft gezeten schrikt hierdoor op en lost per ongeluk een schot uit zijn musket.

De kogel die in het niets was afgevuurd, raakt eerst een olielamp die boven de schildwacht hing, daarna via de rotswand een op een lage tafel staande kan, waarna hij in het water belandt vlak naast de boot.

Waar eerst nog een feeststemming heerste, is nu een tumult ontstaan, terwijl de boot een hoge spelonk invaart, die toegang geeft tot een hoge druipsteengrot

Sektie 7

In een roodachtig schijnsel ziet men dat de druipsteenformatie's boven elkaar liggende holen hebben gevormd. Hierin zijn stevige tralies geplaatst, zodat ze gebruikt kunnen worden als gevangenissen.

Recht voor de boot zit een kleine gebogen figuur met een forse bos sleutels aan zijn riem, rustig kauwend, indringend de bezoekers aan te staren.

Rond hem heen liggen allerlei karkassen van kleine dieren verspreid.

Op zijn schouders torst hij een grote gier, die bij het zien van de boot een akelig krijsend geluid voortbrengt. Uit de cellen hoort men klagende geluiden komen. Een van de holen is onder water gelopen en de gevangene probeert proestend zich aan de tralies optrekkend, het hoofd boven water te houden.

Links speelt zich een schokkend tafereel af. Klaaglijk neuriënd op de ritmische slagen van een trom, zijn een aantal gevangenen bezig met het smeden van zwaarden. In het licht van diverse flambouwen en het open smidsvuur is een ingewikkelde, uit houten tandraderen opgebouwde, machine te zien, die een reusachtige blaasbalg en een stenen hamer in bedrijf houdt. Dit alles wordt aangedreven door een tweetal mannen, die aan de bomen van een tredmolen geketend zijn. Een man met een zweep in de hand kijkt verontwaardigd naar de boot.

In de wand van de druipsteenformatie's is een trap uitgehouwen, die naar boven leidt. Halfweg deze trap zijn een tweetal mannen tegen de wand geketend. Half hun hoofden draaiend in de richting van de boot proberen zij aandacht te krijgen van de vreemde gasten of zij misschien hulp zouden kunnen bieden. Aan het eind van de grot wordt deze zo laag, dat de boot ternauwernood kan passeren.

Men is nu aangekomen in een kraterachtige hoog oplopende grot. Boven in de grot laat een opening een stuk van de sterrenhemel en de maan zien.

In het povere licht wordt het al snel duidelijk dat de vaarweg hier doodloopt en men dreigt dan ook op de rotsen te pletter te varen.

Geheel onverwachts doorklieven bliksemflitsen de hemel vergezeld van een rollende donder, terwijl een vreemd fluitende wervelende wind is opgestoken.

Onmiddellijk daarop verschijnt opnieuw hoog in een rotsuitsparing de witte tovenaars, omgeven door rook en een intens wit licht. Weer strekt hij zijn staf uit, die opflitst. Op hetzelfde moment wijken met een scheurend en schurend geluid de rotsen uiteen om de boot door te laten.

Sektie 8

Vanaf dit moment is men in een droomwereld beland. Men bevindt zich op een groot water waarin een 17e eeuwse schip ligt afgemeerd tegen de wand van een groot paleis. Achter het schip ziet men tussen de bomen door het water tot de einder glinsteren in het maanlicht. Een zachte bries waarin zoete geuren worden meegevoerd komen de gasten tegemoet. Op het schip heerst een verhoogde bedrijvigheid en aan de reling bevinden zich prachtig uitgedoste bemanningsleden, die een begroetingsceremonie gadeslaan, welke zich afspeelt op een trap, die vanaf het grote schip is neergelaten op een rank oriëntaals scheepje.

Rijk geklede edele personen begroeten hun gastheer, terwijl hun slaven de geschenken dragen, welke zodadelijk worden aangeboden. De oever aan de overzijde wordt gevormd door weelderige tuinen, die in terrasvorm zijn opgebouwd. Exotische bloemen hangen over de wit met goud geornamenteerde muren, een gouden priëel en een zilver oplichtende fontein omzomend.

Wanneer men met de boot een monumentale poort wil doorvaren, ziet men plotseling een tuinwachter, die zich schrap zet om twee grote bengalse tijgers in bedwang te houden, die grauwend en klauwend aan hun lijnen trekken, in de richting van de indringers.

Nadat de paleispoort gepasseerd is ziet men een atrium-achtige binnentuin met aan de overzijde een mooie paleisingang.

Achterin de tuin ziet men aan de rechterkant een gebouw met een haremverblijf. Binnen ziet men door de transparante gordijnen de silhouetten van enkele dames tegen het zachte licht. Op de aanliggende veranda zitten een paar dames te genieten van een door maanlicht overgoten tuin. Tussen de heesters in de tuin bevinden zich twee schichtige figuren, die proberen een glimp van deze vrouwelijke schoonheid op te vangen.

Inmiddels is de boot aangekomen bij een hoge zware stoffen voorhang, die zich bij benadering van de boot geruisloos opent.

Sektie 9

Een golf van muziek en geroezemoes van de aanwezigen stort zich over de gasten uit, die zich nu in een luisterrijke feestzaal bevinden. Het plafond is door een feestelijke, veelkleurige versiering aan het oog onttrokken. Enorme kroonluchters en een aantal olielampen verlichten de feestzaal, waar een enorme drukte heerst. Overal staan groepjes met elkaar te praten terwijl ze door slaven bediend worden. In het midden van de zaal staat een majestueuze troon op een verhoogd plateau.

Zwaar leunend op vele kleurige kussens, zit een welgedane Pascha, geflankeerd door twee stevige body-guards. Twee kleine moren staan met grote struisveren waaiers hem koelte toe te wuiven, terwijl hem drank en voedsel wordt aangereikt. Voor de troon voeren een aantal danseressen een exotische dans ten tonele, omringd door een grote groep belangstellenden.

De groep wordt begeleid door een orkest, dat op de achtergrond zit. Op het moment dat de bootgast oog in oog komt met de Pascha, wordt deze door hem ontdekt. Verstoord en toornig richt hij zich half op uit zijn troon en strekt zijn arm uit naar de indringers, daarbij een woeste kreet slakend. Uit de talrijke aanwezigen klinkt een opgewonden gemompel op en iedereen kijkt de indringers aan.

Janseressen verstarren van schrik en terwijl iemand een grote alarmgong
 verstomt de muziek. De gongslag dreunt zwaar door de ruimte.
 Voor de boot uit klinkt een zwaar gedreun en gehijg op .
 Door het dreunen verzakt een grote kroonluchter, die boven de boot hangt,
 en het totale licht verzwakt en begint te flakkeren.
 Een sadistisch lachende schriële figuur op de linkeroever trekt een gordijn
 weg, waar de boot nu naar toe vaart.

Sektie 10

Wanneer het gordijn geopend is wordt de gast geconfronteerd met een
 reusachtige djinn, die hijgend en grommend zijn reuze kracht aanwendt om de
 galerij, die de vaarweg overkoepelt te doen instorten, door deze in zijn
 geheel van links naar rechts te duwen. Links en rechts vallen grote brokken
 in het water en ook een zuil plonst naast de boot in de gracht.
 Rechts ziet men in de nissen van deze ruimte grote rijkdommen opgestapeld,
 welke door de djinn bewaakt worden. Eer de djinn echter zijn werk kan voltooien,
 verschijnt aan het eind van de galerij de witte tovenaer, die met de reeds
 bekende fliets uit zijn staf de djinn doet verstenen.
 Rustig vaart de boot nu tussen de benen van de nu verstarde djinn door.
 De tovenaer heft zijn armen omhoog en in een zee van vuur verdwijnt hij
 totaal, terwijl rechts de muur openbreekt, waar prompt de boot indraait.
 Wanneer de wand zich weer sluit, bevindt men zich in het aardedonker.

Sektie 11

Het water kookt rondom de boot en flarden geluiden en muziek, welke men de
 afgelopen minuten heeft gehoord, schieten aan het oor voorbij.

Sektie 12

Langzaam wordt het lichter en kan men onderscheiden dat men zich in een
 langgerekte grot bevindt. Snel schieten pulserende lichten en geluids-
 flarden aan de boot voorbij, terwijl deze langzaam schuin tegen de wand
 omhoog kruipt nog steeds in een kokende watermassa waarboven nevelflarden
 hangen.

Sektie 13

Als de boot een dikke nevelwolk doorbreekt, bevindt men zich plots weer
 in een moeras waarin de bomen over het kanaal hangen en de wortels zich
 door het water een weg naar de bodem zoeken, omgeven door nevelslierten.
 Weg is de snelheid, beseft men plots en met een schok realiseert men
 zich dat ook het evenwicht is hersteld.
 Zacht dringt de muziek door uit de hal waar men weldra weer de boot zal
 verlaten om plaats te maken voor andere gasten, die het avontuur van de
 verboden stad nog niet hebben beleefd.

Onder deze jubel van dit zeer uiteenlopend gezelschap van kooplieden, bedelaars, hovelingen en soldaten, ook de Pascha ontbreekt niet, varen de gasten op een gouden deur toe.

Afscheidsmuziek klinkt op en nog nagezwaaid door de enthousiaste menigte verlaten ze het avontuur.

Buiten staan weer de palmen gebogen over het water.

Onder het groene scherm door duikt de boot weer in de normale wereld om de volgende gasten mee te nemen, waarna het verhaal zich weer herhaalt.

Deze gebeurtenis, die leidt tot een begrijpelijke verhalenafloop, ligt grotendeels op het land, met als één uitzondering de noordgevel, welke een oeverrand vormt van de Vondelplas.

... het slot van de show vanaf sectie 11

... wordt het lichter en kan men onderscheiden, dat men een andere ruimte
... is en dat zich achter de boot een zwarte schuifdeur gesloten
heeft. Ineens gloeit het licht snel op. Als bij toverslag ontwaren de
gasten een druk, vrolijk tafereel van zwaaiende oosterlingen en kushandjes
werpende dames. Ze staan geposteerd naast en achter mekaar, in een rijk
gedrapeerde omgeving aan beide zijden van de boot, figuren die onderweg
een rol gespeeld hebben zijn hier goed herkenbaar aanwezig.

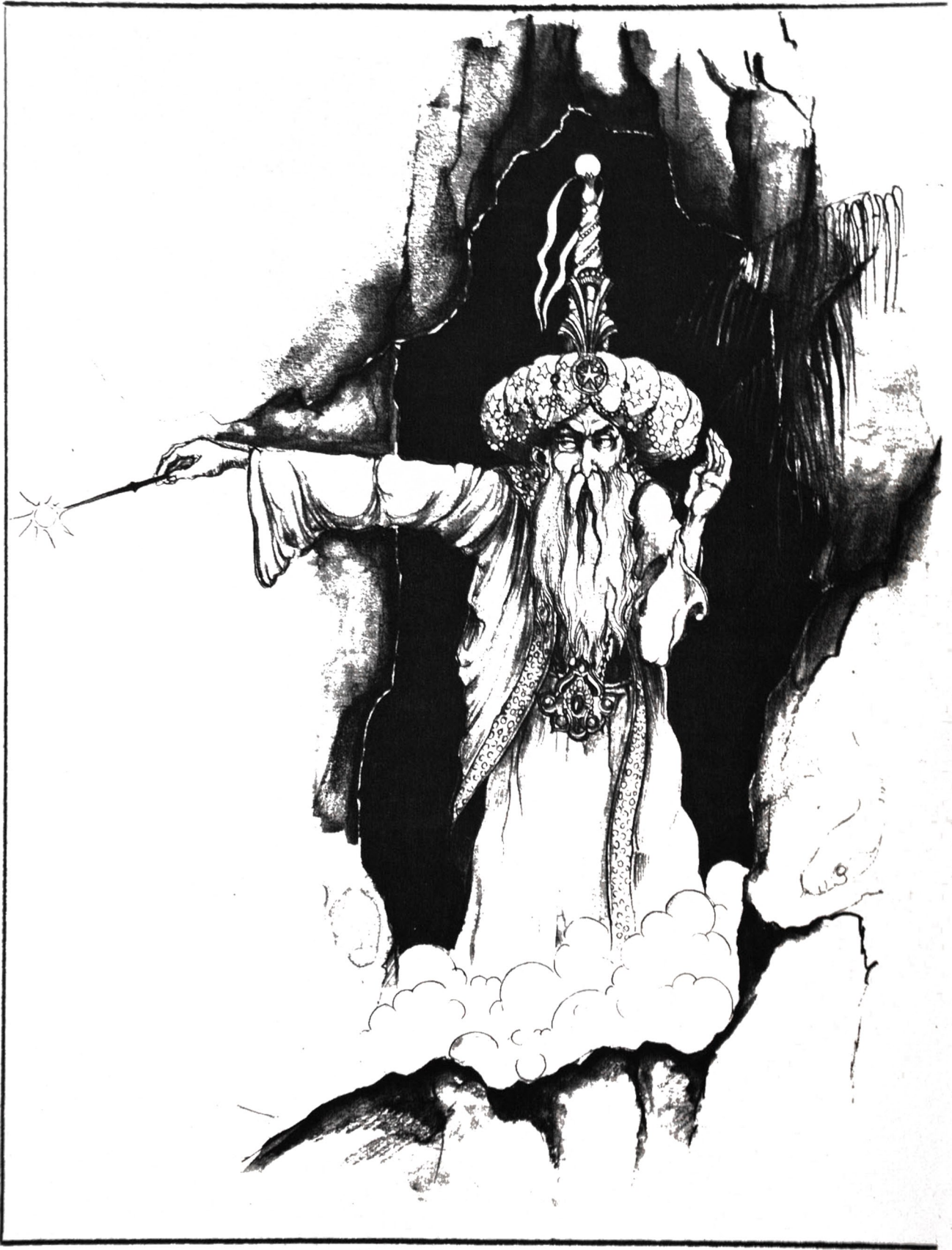
Onder deze jubel van dit zeer uiteenlopend gezelschap van kooplieden,
bedelaars, hovelingen en soldaten, ook de Pascha ontbreekt niet, varen de
gasten op een gouden deur toe.

Afscheidsmuziek klinkt op en nog nagezwaaid door de enthousiaste menigte
verlaten ze het avontuur.

Buiten staan weer de palmen gebogen over het water.

Onder het groene scherm door duikt de boot weer in de normale wereld
om de volgende gasten mee te nemen, waarna het verhaal zich weer herhaalt.

010301F

020102F
020103F

020307 F

030101 F

PASSANT IN POOR

SECTIE B

ONHANDIG, STUNTELIG STROMAELEND
VANWEGE LAST EN HOUDING

MW.

030107 F

030108 F

107M

030402F
030503F

suggestie

